भाग्द-उ-टी-

110011

अनंतायशेषायबृहतेफणेकदेशेविश्वधारणादृहत्तसमे रूणायचवेधसेजगिद्धधानेसांख्ययोगिवतानायेत्यादिपद्त्रयमैक्यविवक्षया ॥ ३९ ॥ योगेश्वराणामिपदुर्दशौँयुवामस्माभिर्दृष्टावित्येतनातिचित्रमित्याह दर्शनमिति दुष्प्रापमिपयुष्मत्रुपयाके षांचिदुर्रुभंमुलभमिपमवित तदाह रजस्तमःस्वभावानामिति नोदर्शनंप्राप्तो ॥ ४०॥ अहोविद्विषोवयंसात्विकभक्तेभ्योऽपिसभाग्याइत्याह देत्येत्यादित्रिभिः॥४९॥ ४२॥ उद्घद्ध वैरेणयाभिकस्तया केचनेतिचैद्यादयः कामतोभक्त्यागोप्यादयोयथासिन्छिष्टास्वदात्मतांप्राप्ताः तथाचसत्त्वसंरब्धाः सत्त्वाविष्टाअपिसुरादयोन सिन्छिष्टाइति ॥ ४२॥ ननुसात्विकभ्योऽपिराजसादयःसन्निकष्टाइतिचित्रंतदाह इदिमत्थिमिति इदिमतिस्वस्त्रपतः इत्थिमितिविशेषतश्रा।४४॥

विरुवाच नमोऽनंतायबृहतेनमः रूष्णायवेधसे॥ सांख्ययोगवितानायब्रह्मणेपरमात्मने॥ ३९॥ दर्शनंवांहिभूतानांदुत्र्यापंचाप्यदुर्लभम्॥ रजस्तमः खभावानांयन्नः प्राभौयहच्छया॥ ४०॥ देत्यदानव गंधवाः सिद्धविद्याधचारणाः ॥ यस्रसः पिशाचाश्रभूतप्रमथनायकाः ॥ ४०॥ विशुद्धसत्त्वधाष्ट्यद्वात्व यिशास्त्रशरीरिणि॥ नित्यंनिवद्धवेरासेवयंचान्येचताहशाः ॥ ४२॥ केचनोद्धद्ववेरेणभन्त्याकेचनका मतः ॥ नतथासत्त्वसंरव्याः सिन्नरुशः सुरादयः ॥ ४३॥ इदिमत्थमितिप्रायस्तवयोगेश्वरेश्वर॥ नविदंत्य पियोगेशायोगमायांकृतोवयम् ॥ ४४॥ तन्नः प्रसीद्निरपेक्षविच्यययुष्मत्पादारविद्धिषणान्यगृहांध कृपात् ॥ निक्रम्यविश्वशरणांध्युपलब्धवित्तः शांतोयथेकउतसर्वसवैश्वरामि ॥ ४५॥ शाध्यस्मानी शितव्येशनिष्पापान्कुरुनः प्रभो॥ पुमान्यच्छद्वयातिष्ठन्चोदनायाविमुच्यते ॥ ४६॥

तदेवंयद्यपिवेरभावेनत्वत्यामिर्भवेत् तथाऽपिभांसात्विकंकुर्वितिपार्थयते तत्तथानः प्रसीद यथानिरपेक्षेरामकामैरिपविमृग्यंयुष्मत्पादारविदंतदेव धिषणमाश्रयः तस्माद्न्यद्वहंतदेवांथकूपस्तस्मान्निष्कम्यनिर्गत्य विश्वस्यशरणंरिक्षतारोद्यक्षास्तेषामं विमूलेषुस्वतएवगिलितेः फलादिभिरुपल व्यापामा दित्तर्जाविकायेनसोऽहं शांतः सन् एकएवचरामि उतअथवासर्वेषांसखायोमहातः तैः सहयथाचरामीति ॥४५॥ कथमल्पपुण्यानामे वंभावः संभवतीतिचेत् तर्हियथैतद्भवेत् तथाऽस्माननुशिक्षयेत्याह शाधीति हेपभोईशितव्याः सर्वेजीवास्तेषामीश यत्तवानुशासनमातिष्ठन् आश्रय व चोदनायाविधिनिषेधलक्षणायाः सकाशाद्विमुच्यते नखलुत्वद्भक्तोविधिकिकरः स्यादितिभावः ॥ ४६॥

116011